

Normal 0 21 false false false MicrosoftInternetExplorer4

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

(Namazı dosdoğru kılarlar) rükunlarını adaletli yaparlar, fiillerinde eğrilik bulunmasından onu muhafaza ederler. İkame etmek tabiri "sopayı dikti" lafzından alınmıştır. Veya "Namaz üzere devam ederler" manasındadır. Allahu Tealanın **"Namazları üzere daimdirler"** "nam azları üzere muhafaza edicidirler" kavli şeriflerinde olduğu gibi. Namaz üzere devam edildiği vakitte rağbet edenlerin rağbet ettiği şey gibi geçerli olur. Muattal bırakılınca, tenbellik edilince, vaz geçilen kesada uğramış gibi olur. Veya namazı eda ederler. Onun edası yerine ikame edilmesi söylendi.

Salat: □□□□□□ fiilinden gelir. Dua ettiği vakitte söylenir. Salat kelimesi tazim lafzı üzere vav ile yazılır. Dinde kıldığımız hususi fiillere salat söylenmesi duayı içine aldığı içindir. Lugatta, dua manasında hakikat, erkanı mahsusada mecazdır. Şeriatta bunun tersinedir. Yani erkanı mahsusada hakikattir. Denildiki bedeni sallanmak, hareket ettirmek manasında hakikattir. Zira namaz kılan ruku ve secdesinde böyle yapar.

Gizli kalmasın ki salat kelimesinin dua manasında Arap kelimasında kullanılması, namazın meşru' edilmesinden evvel idi. Namazın hususi heyetini bilmeyen bu kişilerin salat lafzını dua manasında kullanmaları meşru' değildir.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□**(Onlara rızık olarak verdiğimiz şeyler den infak ederler)** Rızık, bize göre canlıların gıdalanmak veya başka bir şekilde menfaatlenmiş olduğu ve mubah, haram, kendi mülkü veya başkasının mülkü olabilen şeydir. Rızık veren Allaktır. Çünkü rızık mahluktur. Allahtan başka halik yoktur. Fakat rızık vermek Allah üzerine vacib değildir. Belki rızık verirse fazlı keremi iledir, eğer men ederse adaleti iledir.

indirdiğimize ve senden evvel indirilenlere iman ederler)

Bunlar ehli kitabın müminleri olan Abdullah ibni Selam ve arkadaş-ları gibi Allah tarafından indirilen vahyin tamamına inanan ve ahirete yakinen inanan kişilerdir. Bu itikatlarıyla bütün batıl görüşleri zail oldu. Şöyleki; cennete ancak yahudi ve hiristiyan olanlar girer. Ateş onları ancak birkaç gün yakacak. Bu gibi itikatlarını hakkı batıla karıştırmaktan temizlediler. Bunlardan bazıları cennet nimetleri dünya nimetleri cinsindedir, zira orda lezzetlen mek, yemek, içmek ve nikahlanmak gibidir dediler. Diğer bazıları bu görüşleri red ederek şu sayılanlar ihtiyaç mekanı olduğu için dünyada vardır, cennet ehli ise bunlardan ihtiyaçsızdır. Orada lezzetlenmek ruhların lezzetlenmesi ile, hoş şeyleri dinlemek, ferahlanmak ve sururlan- mak iledir. Yemek, içmek ve nikahlanmak ile değildir demişlerdir. Bazılarına da cennetin devam etmesi veya yok olması şeklinde ihtilaf etmişlerdir.

İnzal: Yukardan aşağıya doğru hareketlendirmektir. 'Sana indirilen' lafzından murad Kur'andır. Henüz tamamı indirilmediği halde 'indirildi' buyurulması indirilmesi kesin olarak beklenilmesine binaendir. Sanki indirilen kısım, henüz indirilmeyen kısımların yerini tutarak tamamı indirilmiş gibi hitap edildi.

Kur'an, kelamı ezeli ve kelamı lafzi arasında ortakır. Peygamber Efendimiz Sallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu 'Kur'an Allahın kelamıdır, mahluk değildir' Allahın kelamı kadim lafzı olup âfât ve sükuta zıttır. Harf ve ses cinsinden değildir. Cüzleri kısımlara bölünmez, üç zamanla alakası yoktur, ancak teallukları ve izafetleri hasebince zamanla ve emir, nehiy, haber, kıssalarla alakalıdır. (Buna kelamı nefsi denir)

Kelamı lafzi: Ses ve harflerden terki edilen mushaflarda yazılan ve Mevla Tealanın kelamı nefsi olan kadim manaya delalet eden lafızlardır. Her kim Kur'an, Allahın zatında olan bir manadır derse, buna göre Kur'anın indirilmesi levhi mahfuzda harf ve kelimelerin şu manaya delalet ederek sabit olması demektir. Her kim Kur'an lafızlardır derse, ona göre Kur'anın indirilmesi sırf Levhi Mahfuzda sabit edilmesidir, zira inzal ancak mevcut olduktan sonra medya-na gelir.

Kuranın indirilmesi ile muradın Levhi Mahfuzda icat edilmesi ve izhar edilmesinden sonra dünya semasında icad edilmesi ve izhar edilmesi manasına da ihtimal vardır. Çünkü rivayet edildiki Allahu Teala Kur'anı Kerimi kadir gecesinde Levhi Mahfuzdan dünya semasına topluca bir defada indirdi. Cebrail Aleyhisselam onu sefere-i kiram veya katib meleklerle mushaf şeklinde imla ettirip yazdırttı. Sonra dünya semasından parça parça olarak maslahatlar ve olaylar hasebince Rasululah Efendimize yirmi üç senede indirdi.

'Senden evvel indirilenler' lafzından murad, Kur'andan başka olan ve evvelki peygamber berlere indirilen semavi kitaplar ve sahifelerdir. Bunlara da iman etmek farzı ayndır.

Alimler derki, Peygamberlere semavi kitapların indirilmesinden maksat meleğin ruhani bir alışla onu Allah'tan alması veya Levhi Mahfuzdan onu hıfz etmesi, ve onu indirip Peygamber lerin kalbine atmasıdır.

Şu ayette Peygamber Efendimiz Sallahu Aleyhi ve Sellem son peygamber olduğuna, ve ondan sonra peygamber gelmeyeceğine delalet vardır. Zira 'senden evvelkilere' buyuruldu. 'Senden sonrakilere indirilen' şeklinde buyurulmadı.

□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□(Ahiret gününe de yakinen inanırlar) O şekilde yakini iman ki, sırf batıl olan veya hak ile batılı karıştıran şekildeki evvelki itikatları yok eden bir iman. Ayette ahiret sözünün öne alınması ahirete imanın hususiyetini ifade eder. Yani ahirete yakinen inanmak müminlere has olup ehli kitaptan Kur'anı inkar edenlere geçmez. Zira onların sözleri cehaletten ve şüphe den ortaya çıkar, ilim ve yakinden değildir. Onların ahiret diye inandığı şey vehim ve hayaldir. Hakiki ahiret değildir. Hakiki ahiret, müminlerin inandığıdır. Rasulullah Efendimiz (Sallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu. 'Allahu Teala bir kula hayır murad edince onun kalbine yakın ve tasdiki getirir. Bir kula şerri murad edince onun kalbine şüphe ve yalanı girdirir'. Yine Rasulullah Efendimiz Sallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: 'Muhakkak islam için alamet vardır. Onun alameti imandır. İman içinde alamet vardır. Onun alameti yakindir. Yakın içinde alamet vardır, onun alameti ihlastır. İhlas içinde alamet vardır onun alameti vera'dır. Vera'ın alameti zühüttür.'

Ahiret lafzı ahır kelimesinin müennesi olup evvelin (dünya) zıddıdır. Bu kelime darü-l ahiret (ahiret yurdu) manasındadır.

□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□(İşte onlar Rableri tarafından hidayet üzerindedirler). Sanki denildiki şu sıfatlar ile vasıflanmış ve hidayet kendilerine ait olan muttakiler kimlerdir. Hidayetin miktarı idrak olunmaz. Kadri kıymeti bilinmez. Cevap olarak denildiki şu sıfatlarla vasıflananlar dünyada hidayet ile ahirette kurtuluş ile feyizlenmeleri uzak olmayanlardır. Sanki, onların duru- mu nedir? diye soruldu, cevap olarak şu sayılan sıfatlarla vasıflanan kişilerdir.

